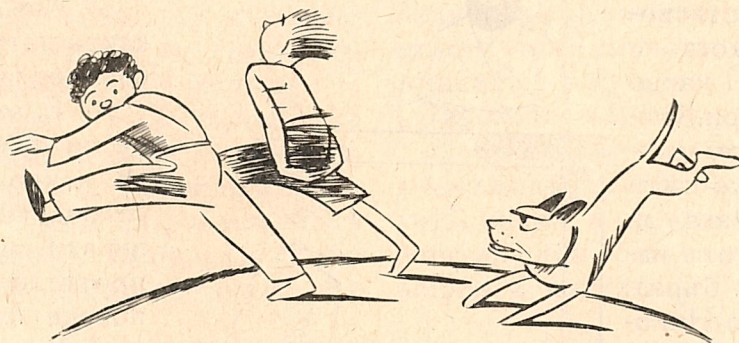

червень, Мирчо Николовъ излъзе и стоя до края на часа изправенъ до вратата...

Следъ това наказание, което Мирчо самичъкъ си изпроси, той стана по-внимателенъ.

Дамянъ Калфовъ

ЮНАЦИ

Вънъ на двора два юнака,
два юнака, два близнака,

срещнали се и решили
да изпитатъ свойтѣ сили.

Бързо разкопчали бузи
и надули страшно бузи!

— Азъ съмъ, — викналь силно
Зарко, —
по-юнакъ отъ Крали Марка!

— А пъкъ азъ съмъ великанъ! —
отговорилъ му Иванъ.

И започнали борбата.
Разлюлъла се земята!

Та отъ страхъ и Котарана
скочила чакъ на тавана.

А по двора и прасета,
и гжсета, и пѣтлета, —

хукнали да бѣгатъ всички.
Само кучето едничко,

храбриятъ безстрашенъ Шарко,
съ лай нападналь Крали Марка,
който безъ да ще въ играта
го настѣпилъ по краката.

И тогава какво стана? —
Крали Марко, великана,

писнали съсь всички сили
и съсь бѣгство се спасили!

Лжчезаръ Станчевъ